

ਉਡਾਰੀਆਂ

੯-੭੩

ਉਡਾਰੀਆਂ

‘ਸੋਚ’

ਸਭ ਹੱਕ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਉਡਾਰੀਆਂ

ਕਰਤਾ

ਗਿ: ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ 'ਸੋਚ'

“ਪਬਲਿਕ ਸੇਵਾ” ਏਜੰਸੀ,
ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ।

ਕੀਮਤ ੧)

ਜਿਲਦ ਸਮੇਤ ੧।)

ਉਅੰਕਾਰ ਪ੍ਰੈਸ (ਪੁਰਾਣਾ ਤਾਰ ਘਰ), ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ
ਸਦਾਰ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੇਠ ਛਪੀਆਂ।

ਭੇਟਾ

ਧਿਆਨ ਯੋਗ

ਮੈਂ ਇਹ ਉਡਾਰੀਆਂ ਪੰਥ ਰਤਨ ਬਾਬਾ ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਸਪੁਤ੍ਰ ਸ: ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਰਾਜ ਖੇੜੇ ਦਾ ਥੋੜਾ ਕਰਕੇ, ਫੁਲ ਸਭੇ ਮੁਰਝਾਵਨ; ਅਰਸ਼ੀ ਤਾਰੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ, ਨੂਰੀ ਮੁਖ ਛਪਾਵਨ: ਹੇ 'ਜਗਤ' ! 'ਈਸ਼ਰ' ਦੇ ਪਿਆਰੇ, ਭੇਟਾ ਕੀ ਚੜ੍ਹਾਵਾਂ,— 'ਹੁਸਨ ਜਗਤ' ਦੇ ਦੇਖ ਤੁਸਾਨੂੰ, ਬੁੱਰਾਵਨ ਸ਼ਰਮਾਵਨ। ਸ਼ੇਅਰ ਦੇ ਸੇਹਰੇ ਫੁਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ, ਕੋਮਲ ਖਿਆਲ ਸੁਗੰਧੀ; ਛੰਦ-ਧਾਗੇ ਦੇ ਵਿਚ ਪੌਏ, ਅਲੰਕਾਰ ਗੰਢ ਬੰਧੀ: ਰਹੇ ਟਹਿਕ ਦਾ ਹਰ ਦਮ ਸੁਹਣਾ, ਕਦੇ ਨ ਭੁਲ ਮੁਰਝਾਵੇ— ਕਰੋ ਸੇਹਰੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਏਹ ਮੇਰੇ, 'ਦੇਸ਼-ਪਿਆਰ' ਸਨਬੰਧੀ।

ਮੈਂ ਪੁਰਾਣੇ ਫਕੀਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਬੜਾ ਸ਼ੌਕ ਰਖਦਾ ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਵਿਤਾ, ਮੈਂ ਖੁਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਆਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਧਾਰਣ ਤੇ ਗੂੜੇ ਭਾਵ ਰਖਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਕਿੱਸੇ ਰੱਬੀ ਰੰਗ ਵਿਚ ਮਸਤਾਨੇ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਪੜ੍ਹੇ ਰਸ ਦਾ ਮੀਂਹ ਵਰੁਨ ਲਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤ ਚਾਰ ਚੁਫੇਰੇ ਠੰਡ ਪਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਜ ਕਲ ਦੇ ਪਿੰਗਲ ਸੰਗਲਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬੱਝੇ ਲੋਕਾਂ ਪਾਸ ਉਹ ਰਸ ਪੂਰਤ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹੀਏ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਾਂ ਬੰਧੀਆਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਕੇ ਆਜ਼ਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਸਗੋਂ ਉਸ ਰਸ ਦਾਤੀ ਨੂੰ ਨਿੰਦਣਗੇ।

ਜਿਤਨੀਆਂ ਪੁਰਾਣੇ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲਹਿਰਾਉ ਸੰਗੀਤ ਨਾਲ, ਪਿੰਗਲ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤਾ ਹੈ, ਏਹੋ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਦੀਆਂ ਮਾਤ੍ਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

ਕਾਵਿ ਤੇ ਰਾਗ ਦੋ ਭਰਾ ਹਨ।

ਰਾਗ:—ਰਾਗ ਤਾਲ ਤਾਨ
ਕਾਵ:—ਖਿਆਲ ਮਾਤ੍ਰਾ ਅਲੰਕਾਰ

ਇਹ ਕਵੀ ਲਈ ਦੋਵੇਂ ਪੀਂਘਾਂ ਹਨ ਜਿਸ ਤੇ ਭੀ ਚੜ੍ਹੇ ਉਹ ਰਸਾਂ ਦੇ ਦੇਸ ਪੁਜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਮੇਰਾ ਇਸ ਤੋਂ ਭਾਵ ਏਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ

TO READ THE ENTIRE BOOK PLEASE CONTACT US:

whatsapp: +92-3160770117

email: worldcentreforpunjabi@gmail.com

World Centre for Punjabi, Lahore, Pakistan.